

مصائب یک برنامه کاربردی شاد...!

گفتاری چند در باب والدین و تحصیل مجازی فرزندان

فاطمه تقی زاده

بر همگان واضح و مبرهن است که کووید ۱۹ برعکس اسم باکلاسش، خیلی هم بی کلاس تشریف دارد. نشان به آن نشان که تا چشم به جهان گشود و پا به عرصه هستی گذاشت، هرچه کلاس در جهان بود را تعطیل کرد. فرقی نداشت آن کلاس مربوط به خیاطی و منجوق دوزی باشد یا درس بچه‌های زبان بسته.

کل شادی بچه‌های زبان بسته در زندگی این بود که خانه دوشان یعنی مدرسه، دورتر از خانه اولشان است، ولی کووید ۱۹ این اتفاق شاد را از آن‌ها گرفت و به جایش یک اپلیکیشن شاد به آن‌ها داد. اپلیکیشن شاد، خانه اول و دوم بچه‌ها را با هم ادغام کرد و کار داد دست پدر و مادرها.

مصیبت ظهور کرونا همه را داغدار کرده بود؛ هم والدین غصه‌دار بودند، هم نوگلان باغ علم و دانش سر در چیب مراقبت فرو برده و افسردگی پیشه کرده بودند. افسردگی نوگلان آن قدرها هم طول نکشید؛ تا خبر برگزاری کلاس‌ها به شکل مجازی و آنلاین را شنیدند، سر

عده‌ای دیگر هم معتقد بودند که نباید هنگام برگزاری کلاس آنلاین، بالای سر نوگل مربوطه نشست و او را سین جیم کرد تا نوگل جان به دلیل استفاده بیش از حد از گوشی، گند بزند به امتحان‌های آخر سال و خودبه‌خود از تحصیل محروم شود.

از آنجا که نوگلان باغ علم و دانش، استاد پیچاندن و دور زدن تحریم‌ها بودند، می‌دانستند کی و چطور با گوشی بازی کنند که نه رفوزه شوند و نه مورد عنایت‌های لفظی و فیزیکی والدین قرار بگیرند؛ در نتیجه همه چیز ختم به خیر شد.

شواهد و قرائن حاکی از آن است که قاطبۀ والدین از این بابت شاکی هستند، ولی نمی‌دانند چطور روی شاد را کم کنند که تابلو نشود.

پیشنهاد ما ساخت نرم‌افزار آنتی‌شاد است. والدین بهتر است دست‌به‌دست هم دهند به مهر و تا مهر آینده، یک نرم‌افزار طراحی کنند که استاد کشف و شناسایی دور زدن تحریم‌ها و پیچش احتمالی نوگلان باغ علم و دانش باشد. این برنامه باید طوری ساخته شود که اگر نوگلی دست از پا خطا کرد و در ساعت درسی، کارتون دید، آنتی‌شاد مچش را بگیرد و گوشی را برایش قفل کند.

اگر تا مهر بعدی والدین نتوانستند دست‌به‌دست هم دهند به مهر و آنتی‌شاد بسازند، پیشنهاد بعدی ما این است که فاصله اجتماعی و پروتکل‌های بهداشتی را رعایت کنند تا کووید ۱۹ دمش را بگذارد روی کولش و برود همان جایی که بود. شاید در نگاه اول این روش سخت و طاقت‌فرسا باشد، ولی عوضش صد صد تضمینی است و می‌توانند به صورت هم‌زمان روی شاد و کووید و خفاش‌ها را با هم کم کنند.

از جیب مراقبت برون آورده و خوشحالی سردادند. شاید اگر کووید ۱۹، ۱۹ سیخ کوبیده به هرکدام از بچه‌ها می‌داد، این قدر شاد و شنگول نمی‌شدند. قبل از آنکه سروکلۀ کرونا پیدا شود، نوگلان باغ علم و دانش

دو دسته بودند.

دستۀ اول گوشی داشتند، ولی اجازه استفاده از آن را نداشتند.

دستۀ دوم گوشی نداشتند، ولی اجازه استفاده از آن را داشتند.

حالا به برکت حضور کرونا، هر دو دسته به مراد دلشان رسیده بودند؛ یعنی هم گوشی داشتند و هم اجازه استفاده از آن را.

واکنش والدین به این مصیبت دو مدل بود:

عده‌ای معتقد بودند که باید هنگام برگزاری کلاس آنلاین، بالای سر نوگل مربوطه نشست، آن قدر او را سین جیم کرد تا نوگل جان از کرده خود پشیمان شده و ترک تحصیل کند.

